

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro farnosti Moravany a Ořechov
Ročník 7 Číslo 30 Listopad 2012

SLOVO OTCE MARIUSZE

To, co jsi ty, byl jsem i já

„Nauč nás, Pane, počítat dny naše,
ať dojdeme k moudrosti srdce"
(Ž 90,12).

Milí farníci, moc bych si přál, aby se právě tato slova dotýkala našich srdcí a všechny nás doprovázela při listopadové vzpomínce na zesnulé. Vždyť při této vzpomínce snad nejde jen o ty, kdo se už možná v nebi za nás modlí, ale v jisté míře jde zde i o nás živé, o naši připravenost vejít jednou do společenství svatých.

„Nauč nás, Pane, počítat dny naše", chápu tedy jako prosbu k Bohu, abych nikdy nezapomněl na můj vlastní konec a neustále žil život „prozíravých pannen", které čekají připravené, až Pán domu přijde, aby tak mohly s ním vejít na úžasnou hostinu lásky v nebi.

Tento žalm chápu také jako prosbu za moudrost srdce, která mi říká, že život a smrt patří k sobě. Že každý den je mi darován Bohem, abych Ho chválil, abych Ho vděčně přijímal a dobře využil k životu v lásce, protože možná další už mi darován nebude.

Jedno ruské přísloví praví, že *„Smrt je obr, před nímž musí i car složit zbraně*". Přijde tedy na každého a neřídí se žádným kalendářem ani jinými lidskými pravidly. Smrt klepe na dveře lidského života, kdy chce a jak chce. Nic ji nezastaví. Smrt je zákon: „Kvete-li strom, pak v něm kvete i smrt, stejně jako život". I strom našeho života rychle odkvete.

Odkvete jak strom tvých rodičů, dědečka, babičky, … ostatních tvých příbuzných a přátel. Oni také byli mladí. A teď se modlíme za jejich věčné odpočinutí.

Nemysli si tedy, bratře a sestro, že máš pořád hodně času! Že máš ještě dost času na urovnání některých vztahů, na odpuštění a obrácení. Máš ho málo, méně, než teď tušíš! Zeptej se na to svého starého dědečka, on Ti řekne, jak to s tím časem opravdu je.

Lev Nikolajevič Tolstoj, ruský spisovatel o tom vypráví: „Jednoho zločince vedli na popraviště k šibenici. A ten si stále myslel kolik má ještě času. Ještě se musí projet dlouhou, předlouhou ulicí, pak jít dlouho pěšky. Dále přijde zatáčka do jiné ulice a teprve na jejím konci je to strašlivé náměstí. Na počátku té cesty se mu zdá, že má před sebou ještě nekonečný život. A však přesto domy ubíhají. Odsouzenec se rozhlíží napravo i nalevo, ale stále se mu ještě zdá, že mu pořád zbývá hodně času. A tak do samého konce k samému náměstí."

My jsme také tak odsouzeni k smrti.

Onen člověk v příběhu Tolstého zastupuje nás všechny. A je rozumné si nic nenamlouvat, ale žít ten náš kratičký život dobře a svatě už teď.

Jeden skvělý mladík hleděl na tělesnou schránku zemřelého příbuzného a uslyšel v srdci, jak se z rakve ozval hlas: *„To co jsi ty, byl jsem i já. To co jsem já, budeš i Ty!*" Ta myšlenka jím otřásla až do té míry, že se z mladého světáka stál světec. Byl to sv. Silvestr.

Ať tedy vzpomínka na naše zemřelé je pro nás příležitostí, abychom jim vyjádřili naši úctu a vděčnost za jejich lásku a život pro nás, ať je časem upřímné modlitby za ně. Nezapomínejme ale na hlubokou reflexi nad cílem vlastního života, nad naším úžasným povoláním ke svatosti a životu ve společenství svatých. - Jsem na přechod do Otcova domu připraven?

Váš otec Mariusz

ZE ŽIVOTA SVATÝCH

O úctě ke svatým

Tragédie prvého člověka a jeho ženy Evy, která postihla veškeré lidstvo, spočívá v tom, že byli vyhnáni z ráje, kde bez bázně a bolesti žili v Boží přítomnosti. Roztržka hříchu způsobila, že svět lidí přestal být samozřejmou součástí světa Božího.

Čím více člověk poznává, tím více si uvědomuje rozdíl mezi stavem země a svou touhou po štěstí. Čím více chce opravit svět, tím více se propadá do všemu vymykající složitosti. My víme, že přeci je pravé štěstí a prostá radost a toužíme po nich. Ty však jsou u Otce.

Křesťanství jest zvěst o tom, že Bůh otevřel brány ráje, že nebe a země jsou opět spojeny. Spása, kterou přináší Kristus, je vysvobozením z uzavřenosti tohoto světa, do svobody v Boží přítomnosti.

Je to zásadní potíž víry, která činí problematickou úctu ke svatým. Všichni o světcích víme, že jsou to lidé, kteří prošli těžkými životními zkouškami. Čím více si uvědomujeme jejich nevšední sílu, zvláštní milost, kterou jim dal Bůh, tím více zapomínáme ne jejich sourodost s námi, na jejich všem lidem daný úděl všední každodennosti. Na druhé straně však o světcích víme, že to byli lidé, kteří mohutně ovlivnili chod dějin politických, kulturních, myšlenkových.

Světec je totiž zázrak. Jeho posláním, které naplnil dramatem svého života, je zjevit vůli, moc, velikost, krásu Boží. Oni jsou, následující Krista, slovem Božím do lidských dějin. Zázrak je zazářením smyslu a plné skutečnosti.
Svatí jsou poutem mezi zemí a nebem, jsou svátostí světa. Nazýváme je svatými - světlými, svítícími, protože v nich zazářil smysl dějin. Jiné národy je zase nazývají uzdravenými, uzdravujícími, protože v nich jest vyléčena rána hříchu. Jsou velikými obětníky, kteří po vzoru Kristově dali v oběť sami sebe.
Náš osobní vztah ke světcům je jistě vztahem lásky a úcty. I zde můžeme zahlédnout ono vždy na nás útočící nebezpečí hříchu. Různí světci zcela konkrétně oslovují nás v různosti situací, neboť teď právě řešíme to, co řešili oni. Jsou mezi světci někteří nám blízcí osudem, založením, zaměstnáním.
Modlitba ke světcům je okamžik, kdy ze svého nitra necháme zaznít jejich hlasu a kdy se zaposloucháme do odpovědi, kterou jim pro nás dal Bůh.
Od zamyšlení o lásce můžeme přejít k úvaze o úctě. Projevem úcty jsou slavnosti, zpěvy a pouti. Je třeba ozdobit slavnost světcovu novým činem lásky. Proč neslavíme den svatého Václava též jako den bratrského odpuštění a proč na svátek svaté Ludmily nevtiskneme kytičku do dětských rukou a nepošleme vnoučata poděkovat babičce? Proč nenavštívíme v den Anežky Přemyslovny nemocné a opuštěné? Proč neuděláme něco z toho, co je tolik zapotřebí, co tito světci vždy dělali a nyní to mohou v rovině lidského zásahu udělat jen díky nám? Postavme se tedy mezi ně do mnohotvárné služby bližním. Vezměme na sebe jim svěřený úkol a ujměme se tak svého dědictví.
Úcta k svatým je totiž výrazem naděje a je dobré ji budovat a hájit.

/Magdalenka/

CESTOVNÍ OKÉNKO – POZNEJME NAŠE PAMĚTIHODNOSTI

Kostel Všech svatých v Ořechově

Kostel byl postaven na východní straně obce na návrší, odkud je jedinečný pohled na jižní Moravu až k rakouským hranicím. Byl vybudován v románském stylu a zasvěcen Všem svatým, pravděpodobně na přelomu 13. a 14. století. Vzhled kostela byl pozměněn malými opravami v roce 1704 – 1705.

Během let se farnost rozrostla a kostel byl malý pro stále větší počet věřících. Z iniciativy faráře Msgr. Antonína Párala byla v r. 1878 založena finanční sbírka a díky tomu se mohla po dvaceti letech uskutečnit výstavba nového kostela v novorománském stylu typu baziliky. *Pozn.: Msgr. Páral působil v Ořechově v letech 1862 – 1911, tj. 49 let.* Poslední

bohoslužby se konaly 26.2.1899 a 11.11.1899 byla stavba dokončena. Stavělo se s velkým odhodláním za pomoci občanů, a to pouhých 8 měsíců. Dne 6. července 1900 byl kostel slavnostně vysvěcen.

Při osvobozovacích bojích v dubnu 1945 došlo ke značnému poškození kostela. Němečtí vojáci si na věži udělali pozorovatelnu. Také díky tomu dostala věž několik těžkých zásahů. Zvony a hodinový stroj zázračně přežily. Po skončení druhé světové války byl kostel znovu obnoven.

V interiéru kostela Všech svatých v Ořechově se nachází vzácná dřevěná socha Madony ze 14. století, dřív stávala v kapličce sv. Peregrina. Zde poutníci prosili o šťastný návrat při svém putování do Mariazell. Socha Madony je vyrobena z lipového dřeva a zůstala roky nepoškozená, neponičil ji ani požár domu, ve kterém byla během války uchována. Socha byla zapůjčena v r. 1999 na výstavu „Od gotiky k renesanci" a při této příležitosti byla zrestaurována. V kostele upoutá na první pohled také dřevěný obětní oltář s reliéfem Poslední večeře Páně, socha Ježíše Krista, a dále sochy Judy Tadeáše, Cyrila a Metoděje. Vše pochází z let 1984 – 1985 z dílny brněnského akademického sochaře Jaroslava Vaňka. V této době byl také pořízený betlém vyrobený v tradiční betlémářské dílně v Třešti. Poslední stavební úpravou v kostele (2005) je vitráž Panny Marie - Královny Všech svatých nad svatostánkem. Bohoslužby v kostele Všech svatých jsou v 18 hodin ve středu, čtvrtek a sobotu, v 9:15 v neděli. */Leona/*

LITURGIE A MODLITBA

Návrh modlitby za zemřelé

Pane Ježíši, ty jsi řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít. Prosíme tě za všechny, kteří nás již předešly na věčnost. Smiluj se nad nimi a otevři jim bránu svého nebeského království. A nám dej, prosíme, až nás jednou tvůj Otec také povolá, ať se s nimi sejdem před Tebou. Abychom tě mohli spolu s nimi navěky chválit a oslavovat. Amen. Otčenáš... Zdrávas Královno...Věčné odpočinutí..

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Pouť do Mariazell

20. 10. 2012 vyrazil autobus plný

poutníků z Brna, Ořechova, Prštic, Silůvek, Syrovic, okolí Znojma a Rudolfova na pouť do Mariazell. I když

každý z nás měl jiný důvod se pouti zúčastnit, (někteří jeli načerpat duchovní sílu, jiní o něco prosit anebo naopak, za cokoliv děkovat) myslím, že se nás sešlo výborné společenství křesťanů. Nejprve jsme navštívili baziliku Maria Dreieichen, kde byla krátká adorace. Tento poutní kostel se nachází nad kotlinou kolem města Horn, je považovaný za jeden z nejkrásnějších rakouských poutních kostelů.
Počasí nám moc nepřálo, od Znojma nás provázela hustá mlha, ale protože jsme se jako správní poutníci neustále modlili a zpívali poutní písně, byly naše modlitby vyslyšeny a vysvitlo krásné slunce, které nás provázelo až do večera. Cestou jsme tam mohli obdivovat rakouskou přírodu, hornatou krajinu a barvy podzimu.
Mariazell nás tak přivítalo ozářené sluncem. Jako poutník se s námi zúčastnil také duchovní otec p. Bláha a ve 14 hodin sloužil v bazilice mši svatou. Byl to pro nás nezapomenutelný zážitek. Po mši jsme si ještě baziliku prohlédli, v kapli u Svaté studny načepovali léčivou vodu a nakoupili dárečky blízkým.
Na zpáteční cestě jsme navštívili klášter Lilienfeld. Jedná se o cisterciácké opatství založené roku 1202 v předhůří Alp rakouským a štýrským vévodou Leopoldem VI. A je to největší středověký klášter v Rakousku. V klášterním kostele jsme se pomodlili růženec k Panně Marii Sedmibolestné a vyslechli část večerní chvály mnichů. Pak už jsme vyrazili zpět k domovu. Doufám, že se všichni vraceli s pocitem příjemně prožitého dne a naplnění duchovní silou. */Hanka Manová/*

Pouť mužů do Ivančic

V sobotu 13. 10. brzy ráno, za pěkného počasí, se vydala na pěší pouť skupina 14-ti mužů z našich farností.

Cestou nechyběla legrace, plody našich zahrádek, modlitba a Slovo Boží.
Cílem byl poutní kostel sv. Jakuba v Ivančicích, kde jsme vykonali křížovou cestu a pomodlili se za naše rodiny a farnosti.
Z Ivančic nás dovezly naše drahé manželky do Ořechova, kde jsme zakončili pouť společnou mší svatou.

/István/

Pouť do Koclířova

V sobotu 20. října se konala ještě jedna menší pouť – k Panně Marii Fatimské do Koclířova, nedaleko Svitav. Autobus byl zaplněný poutníky z Mělčan, obou farností v Ořechově – Všech svatých a sv. Jiří, z Nebovid a z Moravan. Na pouti nás doprovázel otec Mariusz Sierpniak. Jasně modrá obloha slibovala krásný den. Cesta do Koclířova s modlitbami, písněmi a povzbuzujícími myšlenkami, které otec předčítal, utekla velmi rychle. Otec Pavel Dokládal z Koclířova byl v té době ve Fatimě v Portugalsku, ale vše bylo pro nás nachystáno a zorganizováno. V Koclířově na nás čekala průvodkyně Liduška a spolu s akolytou Martinem se o nás dobře postarali. Přivítali nás v kostele, kde jsme si vyslechli historii tohoto poutního místa, zavítali jsme také do cukrárny a prodejny s upomínkovými předměty. Pak jsme již spěchali zpět do kostela na modlitbu růžence a mši svatou. Kolem poledne se říjnové sluníčko ukázalo v celé svojí kráse a jeho hřejivé paprsky nás doprovázely prohlídkou poutního areálu. Jakoby se s námi radovalo celé nebe.

Všechny nás nadchla dvoumetrová socha blahoslaveného Jana Pavla II. (1920 – 2005). Památník byl slavnostně požehnán 1.10.2011 Mons. Dominikem kardinálem Dukou, primasem českým a arcibiskupem pražským. Také jsme navštívili farní kostel sv. Filomény, kde proběhla krátká pobožnost. A některým již pořádně vyhládlo, tak jsme s radostí přijali pozvání do restaurace, kde pro nás byl připravený oběd .
Poté jsme se vrátili ještě do kláštera, abychom na závěr shlédli zvukovou pohlednici o činnosti v Koclířově, poděkovali a s požehnáním se rozloučili. Zpáteční cesta k domovům nám utekla snad ještě rychleji, pomodlili jsme se Korunku k Božímu Milosrdenství a pak až do Moravan zpívali. Otec Mariusz vybíral písničky, které jsme všichni znali a pro mnohé byl krásný zážitek slyšet třeba „Bárku" v polské verzi. Myslím, že i pan řidič tak radostné poutníky dlouho

nezažil :-). Děkujeme Ti, Pane, žes nám připravil tak krásnou pouť. Díky Panno Maria, žes vedla naše kroky. Těšíme se, že se opět někdy sejdeme na dalším putování. */Leona/*

ČTENÁŘSKÉ OKÉNKO ANEB STOJÍ ZA POVŠIMNUTÍ

Obnovený ráj - síla křesťanského manželství

otec James Manjackal M.S.F.S.

Tato kniha je plodem tisíců hodin rozhovorů s manželskými páry a nastávajícími manžely ve světle třicetileté služby naplněné Duchem svatým. Otec James se setkal s utrpením; viděl jsem, jak na jeho rameno stékaly slzy zoufalství, viděl jsem, jak přináší zraněným mír namísto hněvu a frustrace, smíření těm, kterým se rozpadl život, moudrost a odvahu těm, kdo ztráceli naději, a víru těm, kdo potřebovali setkání s Bohem. Tato kniha je výsledkem díla pevně zakotveného v Boží moudrosti – o tom, kým jsme a kým máme být.

Ukázka z kapitoly „Mějte duchovního vůdce"

… Je dobré mít ve své rodině duchovního vůdce, hledat u něj rady, nápravu a především modlitby. Je velice dobré, jestliže můžete mít za svého vůdce kněze, protože se u něho budete moci také pravidelně zpovídat. Velikou výhodou je, když manžel a manželka mohou mít stejného duchovního vůdce, může je oba nasměrovat stejným směrem, pomoci s pochybami, problémy atd. Nejsem proti tomu, aby byli vaši duchovní oporou laici naplnění Duchem, ale dobře se předem ujistěte, že ten člověk je hodný a disciplinovaný v křesťanském směru, aby mohl vás a vaši rodinu správně vést. Viděl jsem rozbité rodiny kvůli špatným radám jejich duchovních vůdců. I když si vyberete za svého vůdce kněze, ujistěte se, že je to svatý kněz, který je zralý a nekompromisní, protože existují kněží a teologové, kteří radí nesprávně a dokonce proti učení Bible a církve (srov. 1 Tim 4:1-2; 2 Tim 4.3-4) ...

/Citace z knihy o. Jamese Manjackala Obnovený ráj /

Rok víry je výzvou k jejímu prohloubení a to jak znalosti jejího obsahu, tak vztahem k Bohu. Poznání Boha není jen věcí rozumu, ale i srdce a vůle. Čím hlubší je osobní vztah, tím větší je touha po dalším poznání. Čím větší je radost z Boha, ze života s ním, tím větší je touha přivést k němu všechny, na kterých nám záleží. I to patří k Roku víry.

/Z knihy Mons. Jana Graubnera Malá škola modlitby/

CO NÁS ČEKÁ

PRO VŠECHNY FARNOSTI

V dušičkovém čase můžeme získávat plnomocné odpustky za těchto podmínek:

1. Vykonání sv. smíření (v blízké době, nemusí být týž den)
2. Svaté přijímání (nejlépe účast na celé mši svaté)
3. Modlitba na úmysly Svatého otce (Věřím v Boha, Otčenáš)
4. Návštěva hřbitova a modlitba za zemřelé
5. Jeden den lze získat plnomocné odpustky pro jednu duši

Odpustky lze získávat na území českých a moravských diecézí v období od 2. do 8. listopadu. Pokud by ale věřící nemohli získat odpustky ze závažných důvodů v tomto tradičním čase, Svatý stolec povoluje ještě alternativu od 25.10. do 1.11.

V OŘECHOVĚ

Ve čtvrtek 1.11. je patronální svátek naší farnosti (hody), **Slavnost Všech svatých**. Mše svatá bude v 18:30 hodin a po ní na faře agapé – přátelské posezení. Jste srdečně zváni.

V pátek 2.11. jsou **„Dušičky"**, mše sv. v 17:30 hodin.

V sobotu 3.11. mše sv. v 17:00 hodin a po mši svaté **pobožnost na místním hřbitově.** Můžete si vzít s sebou svíčky, lucerny, lampionky.

Vánoční zkoušky chrámového sboru v Ořechově se konají každou středu na faře, ženy v 18:40 hodin a muži v 19:40 hodin. **Schola Gemini** se schází každé úterý v 19 hodin na faře.

V MORAVANECH

Ve čtvrtek 1.11. ve **Slavnost Všech svatých** mše sv. v 17:30.

V pátek 2.11. na **„Dušičky"** mše sv. v 18:30.

V neděli 4.11. mše sv. jako obvykle v 10:45 a po ní bude následovat **pobožnost za zemřelé** na místním hřbitově.

Manželské večery se konají každý čtvrtý pátek v měsíci v 19 hodin na faře.

Společenství mužů se koná každou třetí neděli v měsíci v 18 hodin na faře.

Setkání seniorů je každý druhý pátek v měsíci v 19 hodin na faře.

Schola se schází každé pondělí v 18 hodin na faře.

Společenství mládeže pro všechny farnosti se koná každý lichý pátek v měsíci po mši sv. v Moravanech, v cca 18:45 hodin na faře.

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, Magdalenka Šímová, Markéta Kořenková, P. Mariusz Sierpniak. Grafická úprava: István Steingart. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@email.cz. Uzávěrka je do 24. dne měsíce, zpravodaj vychází každou poslední neděli v měsíci. Telefon: 777 674 936